

наст. и прош. вр. и въ разны падежи во всички-тъ родове и въ двѣ-тъ числа:

четж—пишж—идж—бѣж ся—облачамъ ся.

2) Напишите нѣколко прѣдложенія, въ които страдателны-тъ причастія, произведены отъ слѣдующи-тъ глаголы, да составляютъ наедно съ вспомогателныя глаголь сказуемы въ разны наклоненія, времена, лица, числа и родове:

напишж — прочетж — освѣтж — поливамъ — полежж — обычамъ — почитамъ.

IX.

Измѣненія на дѣепричастія-та.

§ 138.

Какъ ся измѣнявать дѣепричастія-та?

Сакаемъ кошута-та рогове, останала и безъ уши. — Кошута-та останала и безъ уши въ сжщо-то время, кога сакала рогове. Дѣепричастіе-то: *сакаемъ*, показва дѣйствіе, което ся извършавало въ сжщо-то время, когато ся извършавало друго дѣйствіе, изразено отъ глагола на главно-то прѣдложеніе: *останала*, — затова стои въ настояще время.

Чювши Геслеръ тья думы (отъ Телля), заповѣдалъ да оковжтъ Телля въ желѣза.

Геслеръ понапрѣдъ чулъ тья думы, па послѣ заповѣдалъ да оковжтъ Телля въ желѣза. Дѣепричастіе-то: *чювши*, показва дѣйствіе, свършено прѣди онова дѣйствіе, което ся изражава отъ глагола въ главно-то прѣдложеніе: *заповѣдалъ*, затова стои въ прѣминало время.

Дѣепричастіе-то има двѣ времена: 1) *настояше*, кога показва дѣйствіе, современно на онова дѣйствіе, което ся изражава отъ глагола въ главно-то прѣдложеніе, 2) *прѣ-*